

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: E. L.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.3.2014, č.j. „X“, o invalidní důchod,**

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 27.3.2014, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2014, jímž byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d), § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., zvýšen žalobkyni invalidní důchod na 4 500,- Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 11.12.2013 již není invalidní ve II. stupni, ale je invalidní ve III. stupni.

V žalobě uvedla, že důchod se jí navýšil jen o 55,- Kč, ačkoliv byla zaměstnána od roku 2006 do roku 2012, a to i když pobírala invalidní důchod. Při invaliditě druhého stupně pobírala částku ve výši 3 957,-Kč. Nikdy neslyšela, že by plný invalidní důchod činil jen 4 500,- Kč. Musí chodit do práce, aby se uživila. Nikdy neměla ani korunu dluhu ani na nájmu.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí a poukázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Odkázala na ustanovení § 43 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění z něhož vyplývá, že nedochází ke zcela novému výpočtu důchodu, ale že pro přepočet je relevantní výše procentní výměry v době změny stupně invalidity. Žalobkyni byla k 21.4.2011 při změně z I. na II. stupeň invalidity přiznána procentní výměra ve výši 1586,- Kč, zvýšená k 5.12.2013 díky změně z II. stupně na III. stupeň invalidity na částku 1627,- Kč. Tato částka byla znásobena koeficientem 1,3333 na 2330,- Kč, což je procentní výměra invalidního důchodu III. stupně žalobkyně. Základní výměra 2170,- Kč je stanovena právním předpisem. Celkem tedy žalobkyni náleží 4 500,- Kč.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s rozhodnutím věci bez jednání souhlasila a žalovaná se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Tento koeficient se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.

Podle čl. II bodu 3 věta druhá zákona č. 220/2011 Sb. vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011, došlo ke změně stupně invalidity z prvního stupně na druhý nebo třetí stupeň invalidity, popřípadě na druhý stupeň invalidity a poté z druhého stupně na třetí stupeň invalidity nebo na třetí stupeň invalidity a poté z třetího stupně na druhý stupeň, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity

- a) ze druhého stupně na první stupeň, použije se při stanovení výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,6667,
- b) ze třetího stupně na druhý stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,3333,

- c) ze třetí stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,2222,
- d) ze druhého stupně na třetí stupeň, použije se při stanovení nové výši procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,3333.

Ze správního spisu postoupeného žalovanou vyplývá, že žalobkyni vznikl dne 6.2.2006, tj. před 1. lednem 2010 nárok na částečný invalidní důchod, který se od 1.1.2010 považuje za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Zde je nutno upozornit na změnu právní úpravy, neboť již neexistuje částečný invalidní či plný invalidní důchod, jak uvádí žalobkyně ve své žalobě, ale pouze invalidita I. až III. stupně. Od 1.1.2010, kdy došlo ke změně kvalifikace invalidity a invalidních důchodů došlo k převodu dosavadních invalidů do nových tří skupin (I. až III.), což byl i případ žalobkyně. U žalobkyně došlo ke dni 21.4.2011 ke změně stupně invalidity z I. stupně na II. stupeň a při lékařské prohlídce Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov dne 11.12.2013 byla zjištěna invalidita III. stupně. V takovém případě se stanoví koeficient pro výpočet změny výše procentní výměry invalidního důchodu dle čl. II bodu 3 písm. d) zákona č. 220/2011 Sb. na 1,3333.

Před provedenou změnou invalidity činila výše procentní výměry invalidního důchodu žalobkyně 1 627,- Kč měsíčně. Po vynásobení příslušným koeficientem dle čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb. je nová výše procentní výměry invalidního důchodu 2 170,- Kč měsíčně ($1\,627,- \text{ Kč} \times 1,3333$). Výměra invalidního důchodu od 5.12.2013 tak činí 4 500,- Kč měsíčně, která se skládá ze základní výměry invalidního důchodu pro rok 2013 ve výši 2 330,- Kč (§ 3 vyhlášky č. 324/2012 Sb.) a z procentní výměry invalidního důchodu ve výši 2 170,- Kč.

Podle vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 296/2013 Sb. se od splátky splatné po 31.12.2013 invalidní důchod žalobkyně zvyšuje tak, že základní výměra se zvyšuje o 10,- Kč na 2 340,- Kč a procentní výměra o 0,4 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje, tj. o 9,- Kč, na 2 179,- Kč. Celková výše důchodu od splátky splatné v lednu 2014 činí 4 519,- Kč měsíčně. Soud se s výpočtem invalidního důchodu žalované plně ztotožňuje a shledává ho správným.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřislouží, neboť jí nad rámec úřední činnosti žádné nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže

následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 15. června 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová